

SZIRÁNÓ ÉS A RELATIVITÁS

ad notam: Esterházy: Esti
(~> Péter: Peti?)

Sziránó hirtelen felriadt de aztán megnyugodott hogy csak álmodta

SZIRÁNÓ ÉS A DELEJES PIRÍTÓSMÉRTÉK

És Sziránó innentől kezdve egész életében már mindig pirítósban mérte a szerelmet, úgy nézett ezentúl az összes nőre, aki élete során volt, vagy épp nem volt, hogy fölmérte, hány pirítóstalan, sanyarú korgással telő, keserves napot jelentene neki épp ez vagy az a nő, ez alapján élte, ekkorra már jóval kifinomultabb saját terminológiája szerint (legalábbis szerinte) *szerelmi* életét.

SZIRÁNÓ ÉS A MEDVEKONSTRUKCIÓ

(A nehézség elbeszélése)

*Első látásra nem tűnt vészesnek a helyzet, tényleg nem gondoltam volna, hogy zavarja. Hogy mindennek mégis lehetett valami jelentősége, csak az bizonyítja, hogy egy napon Sziránó egy kézirattal fordult hozzám. Mi vagy te, Medve Gábor, kérdeztem leplezetlen sértődöttséggel a hangomban, mivel kettőnk barátságában mindig én voltam az író, ő pedig az – állandóan elégedetlen – olvasó. Hogy mi vezérelte arra, hogy mégis megírja, méghozzá az én történeteimet, el nem tudom képzelni. Abba ugyanis már beletörődött, hogy én őt írom naphosz-
szat és tonnaszám, mindent, amiről csak tudhatom (pláne, amiről nem!), hogy*

megtörtént velem, az ő emlékeit és gondolatait dolgozom fel, mint valami szellemi méhteleg, de hogy ez fordítva is működhet – bevallom, sosem jutott eszembe és némiképp zavart is. Most tehát Sziránó írt engem, főszereplőjét – stílszerűen és sorozatomhoz is konzekvensen – csakazértis Sziránónak
78 *nevezve. Kérdeztem, mekkora terjedelemben, hány novellában? Nem mindegy, replikázott, csak észreveszik majd, ha már te jössz. Végül, balga mód abban reménykedve, hogy azért nekem is jut majd valamennyi hely a saját kötetemben, megígértem neki, hogy a szövegen egy vesszőt sem változtatok. Tehát teljesen átírod, bólintott. Igen, ez volt a terv.*

SZIRÁNÓ ÉS A SZÁMSZAKI JELENTÉS

Sziránóba amúgy, heveny általános iskolai tartózkodása alatt hihetetlen számban voltak szerelmesek a lányok. Mert bár igaz, hogy ez a *hihetetlen szám* számszakilag voltaképp csak két és félt jelentett (egyikük kissé bizonytalan volt), Sziránó számára ez a szám mégis hihetetlen lett volna – ha tudott volna róla.

SZIRÁNÓ ÉS A MINDEN

Sziránó álmában állami tulajdonba vétetett. Teljes ellátás, volt mindene. Volt apja, anyja, diplomás, alacsonykeresetű, de azért tisztos, alsóközépmegélhetésű szülők. Volt egy lehetőségeikhez képest egész tágas lakásuk, használt, öreg, de azért működő autójuk. Voltak barátai, akikkel focizott, kardozott, kosaraskártyákat cserélt (bár Béla csakazértsem volt hajlandó gyűjteni őket). Volt szerelmes is, több(nyire) kevesebb sikerrel. Voltak viszont más sikerei, relatíve jó tanuló volt, relatíve népszerű is az osztályban. Volt egy elitgimnázium, ahova volt némi esélye, hogy felvegyék. Voltak álmái, volt (ha szar is, régi is) számítógépe, amin (ha szarok is, régiek is), voltak játékaik, voltak már majdnem divatos ruhái, voltak másolt cédéi és számtalan gombfocicsapata, voltak jobb pillanataik (is), volt szülinapi tortája, volt kedve a dolgokhoz, amiket csinált. Volt mindene.

Már-már pont olyan is volt ez a minden, mintha – itt elakadt. Várjunk csak

CONCINNATUM.

CUM PERMISSIO NE SUPERIORUM,

Comaromij, typis Nicolai Joannis Schmid; Civis & Typographi, 1740.